

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Az Operaház lezárt évadja

Forrás:

Világ

3p.

1920 VI. 27.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Opera

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

Az Operaház lezárt évadja

A bécsi pártok civódásainak macskazenéjét messze túlhasogták azoknak a mesteri előadásoknak hatalmas akkordjai, melyek a tavasz végén Bécs kulturájának hirdetőiként szólottak az egész művelt világhoz. Az osztrák sajtó vezércikkében méltatta ezeket az eseményeket és majdnem azt a látszatot keltette, hogy *Strauss* karmesteri pálcája az a varázsvessző, amely lecsillapítja a szociális viszályok hullámain.

Ez a szomszédból kölcsönzött nyitány mementőként áll itt az Opera szezonzárásakor. Az Operaház idei évadja egy regimet is jelentett, mert az *Istenek alkonya*-val *Abrányi* igazgató is bucsuzott. Az utólagos kritika neki már nem sokat használ, de egy-két tanulság levonása talán általános érvényű is lehet. Az idény rövid krónikája szerint szeptember 17-én nyílt meg a színház. Az előadások megkezdését új szervezkedés előzte meg. A tagoknak rögtöni hatálylyal felmondottak és új szerződéseket kötöttek. Ezek a radikális intézkedések igen káros hatással voltak a későbbi munkára, mert a felmondásoknak jogilag kétes, méltánytalan, sőt célszerűtlen alkalmazása az új regimének erkölcsi alapjait, *Kerner* és *Tango* távoztása pedig művészi hitelét ingatta meg. Egyébként ifj. *Abrányi* Emil a tíz hónap alatt két-szertelenül nagy energiával és buzgalommal működött. Bemutatóra ugyan csak *Nádor—Mohácsi* finom egyfelvonásos *Donna Anná*-ja és *Harsányi—Persián Utolsó álom* című kis táncjátéka került, de rövid időközökben hoztak reprizeket. Így színre került *A düvös vadász*, *A sevillai borbély*, *A bolygó hollandi*, *A Rajna kincse*, *Istenek alkonya*, majd évről egy csaknem teljes *Wagner*-ciklus. Több új fiatal tagot is szerződtetett *Abrányi*, akik közül egy-kettő jól be is vált. Nagyon szívesen fogadta

a publikum *Burián* Károly és *Adler* Adelina visszatérését és igen nagy sajnálattal *Rózsa* Lajos távozását. Ha még *Feinhals* hangban fakult, de művészi erejű és *Fleischer* baritonista érdekes vendégszerepléseiről megemlékezünk, körülbelül felemlítettük az év kiemelkedőbb mozzanatait.

A szezon statisztikája tehát egyáltalán nem szegény. A közönségnek a háboru kezdete óta állandó érdeklődése nem lett hűtelen, sőt az ismételt felemelt helyarákkal rekord-bevételt is tud a színház felmutatni. Ezekkel az adatokkal szemben paradoxnak látszik az a köztudat, hogy kevés ilyen siralmas szezonja volt még az Operának. Pedig épp ez az idejű év legjobb tanulsága. Az Operánál a nivó a fontos és nem a statisztika, nem a pénztár. Ez az egyetlen mérték, amellyel a sikert mérhetjük. „Kevés próba, sok előadás” — nem program, „így is jó lesz” nem jelszó. *Abrányi* Emil művészi egyéniségének sok az értékes és jeles tulajdonsága. Mint muzsikust kompozíciói dicserik, mint karmestert feltétlen rutinja és bámulatos teljesítménye, sőt az adminisztrációban is nem egy kérdésben árult el hivatottságot. De sajnálatos hibája még ezidőszent, hogy a művészetet inkább a felszínen keresi és cselekedetei gyakran nélkülözik a kellő megfontolást. Ezek dacára sem tagadhatunk meg *Abrányi*-tól, a nagy szorgalommal vezetett év után minden elismerést, annál kevésbé, mert fiatal karja valóban súlyos körülmények között tartotta a kormánykereket.

Az új intézéség is, melyet a közóhaj hívott meg az Opera vezetésére, ugyancsak súlyos időkben veszi át a színházat. De az állam áldozatkésztséget, az igazgató tekinthetlyt, a közönség bizalmat hoz a megnyitáshoz. Elvárja azonban a művészi munkát és a fegyelmet.

háziyomdája 1919.